



El món d'ahir

Títol original: *Le Monde d'hier* **Direcció:** Diastème **Guió:** Diastème (novel·la: Stefan Zweig) **País:** França **Durada:** 89 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Léa Drucker, Denis Podalydès, Alban Lenoir, Benjamin Biolay, Emma de Caunes **Música:** Valentine Duteil **Fotografia:** Philippe Guilbert **Distribuïdora:** Adso Films **Estrena a Espanya:** 29/04/2022
Pendent de qualificació
Doblada en català

SINOPSI

Mentre es prepara per deixar la política, Elisabeth de Raincy, presidenta de França, descobreix que un escàndol afectarà el seu successor designat i donarà la victòria al candidat d'extrema dreta. Ella i el seu equip tenen tres dies per canviar el curs de la història per tota mena de mitjans i estratègies. (FilmAffinity)

CRÍTICA

29/03/2022 - Diastème barreja el thriller subtil i la tragèdia en la seva nova pel·lícula, marcada per una atmosfera crepuscular i el rerefons de la política presidencial en una democràcia amenaçada

“Però tota ombra, en última instància, és filla de la llum i només el que ha conegut la claredat i les tenebres, la guerra i la pau, la grandesa i la decadència, ha viscut”. Aquest fragment del llibre homònim escrit per un **Stefan Zweig** obligat a exiliar-se al Brasil a causa de l'arribada dels nazis al poder a Alemanya, murmurat per **Diastème** en l'epíleg de la seva nova pel·lícula, **Le Monde d'hier**, [...] s'ajusta a la perfecció a l'atmosfera límbica que recorre el cineasta; aquesta illa política aïllada de la presidència on es teixeixen els destins de les nacions, en secret i amb un lliure albir més o menys encotillat pels esdeveniments. Un lloc de paradoxes, on el saber ocult, els mitjans d'acció encoberts de l'Estat i la impotència per controlar-lo tot s'enfronten en un mirall que superposa simples éssers humans amb la responsabilitat aclaparadora del futur d'un país.

“No tenim cap altra solució i només ens queden tres dies”. És un moment molt seriós per a la presidenta, Elisabeth de Raincy (**Léa Drucker**), i el seu secretari general, Frank L'Herbier (**Denis Podalydès**). La primera (que oculta una malaltia molt greu) acaba amb impopularitat un mandat que no ha complert les seves promeses i acaba d'assabentar-se, poc abans de la primera volta de les eleccions presidencials, que sortirà a la llum un cas de corrupció, entre les dues voltes, que assenyala l'escollit pel seu partit polític per succeir-la. Un desastre que s'anuncia encara més quan les enquestes donen al candidat d'extrema dreta gairebé igualat amb el corrupte (que no n'està al corrent i a qui no es revela l'espasa de Dàmocles que l'amenaça). La presidenta i el seu secretari general, units per una llarga complicitat professional, activen els serveis clandestins (“és una operació una mica delicada, ha de mantenir-se en secret, ocupant persones de confiança”) i busquen desesperadament una actuació d'últim minut, enfrontant-se a les seves respectives responsabilitats en la situació general, i als avatars habituals (inauguració, atemptat, etc.).

Diastème, que afegeix una pàtina de tragèdia grega i un aspecte de teatre barroc isabelí en l'univers opac dels bastidors contemporanis del poder polític, modela una pel·lícula molt interessant, encara que lleugerament apagada. El realisme està assegurat per la precisió en la recreació dels codis de l'univers de les altes esferes estatals i pels diàlegs polits que inunden el guió (escrit pel director amb la col·laboració dels famosos periodistes de recerca política **Fabrice Lhomme** i **Gérard Davet**, així com **Christophe Honoré**). **Le Monde d'hier** protagonitzada pels excel·lents Léa Drucker i Denis Podalydès, dibuixa de passada però amb cura algunes figures com el guardaespalles (**Alban Lenoir**), el primer ministre (**Benjamin Biolay**), el candidat d'extrema dreta (**Thierry Godard**) i el seu competidor (**Jacques Weber**), que componen un petit teatre d'ombres on els falsos semblants i les veritats crues, intimitat i distància, seguiments i evasions, forteses i febleses, rectituds i subterfugis, s'enreden mentre el món s'aombra i es prenen decisions difícils i amb greus conseqüències.

Fabien Lemercier – Cineuropa